

[Anders Laubjerg]

lemmer, som i udpræget grad er eksportkreditordningens brugere, og i rådets bemærkninger til forslaget kan man indirekte læse, at man i grunden er ganske godt tilfreds med den nuværende ordning. Derfor anmoder Industrirådet også om forskellige overgangsordninger, indtil markedet for eksportkreditgarantier er blevet mere gennemsigtigt i EF-landene.

Hvad Industrirådet naturligvis ikke kan skrive, er, at industriministerens behov for en ideologisk markering her egentlig kommer på tværs af erhvervslivets interesse. Med lovforslagets gennemførelse kan erhvervslivet nemlig alene se hen til stigende præmier, men ikke nogen bedre service på dette særlige marked.

SF mener, at det muligvis er en god idé at opdele den nuværende eksportkreditordning i et rent kommercielt selskab, som primært tager sig af OECD-området, og et mindre kommercielt betonet selskab, som tager sig af ulandene og Østlandene. Men vi har svært ved at se, hvorfor dette ikke kan ske inden for rammerne af den nuværende ordning; vi savner en saglig begrundelse for selve privatiseringen. Ministeren opnår selvfølgelig en sidegevinst i form af en personalereduktion i den offentlige sektor på grund af nedlæggelsen af Eksportkreditrådet. Fra SF's side forventer vi naturligvis, at rådets medarbejdere sikres et tilbud om arbejde, enten i forsikringsaktieselskabet eller i anden offentlig virksomhed. Arbejdet skal jo fortsat udføres, da ministerens forslag ikke indebærer en rationalisering af den eksisterende eksportkreditordning.

Hvis SF skal stille sig positivt over for dette forslag, skal vi præsenteres for meget gode og saglige argumenter for privatiseringens samfundsmæssige gevinster.

Michael Kock (FP):

I modsætning til den forrige taler mener Fremskridtspartiet slet ikke, at garanti for eksportkreditter og kaution for eksportlån er en statsopgave. Derfor så vi helst, at staten trak sig helt ud af eksportkreditordningen, og derfor har Fremskridtspartiet også tidligere foreslået en privatisering af ordningen. Fremskridtspartiet støtter imidlertid ethvert skridt i den rigtige retning, og derfor er vi overvejende positive over for ministerens forslag om en delvis privatisering af eksportkreditordningen.

Danmark er alene i EF om at have en fuldt ud statsintegreret eksportkreditordning, og vi synes derfor, det er på tide, vi følger de positive, liberale strømninger, der kommer fra de øvrige EF-lande. Derfor støtter vi også, at Danmark tilpasser sig det indre marked og udskiller de korte kommercielle garantier til specielt OECD-landene i et forsikringsaktieselskab. Det skal fungere på kommercielle vilkår og senere sælges til private.

I den forbindelse vil vi gerne have klarlagt et par ting. Forslaget fortæller ikke præcist, hvornår salget skal påbegyndes, eller hvornår alle aktier i selskabet skal være solgt. Fremskridtspartiet vil gerne have indlagt en deadline i forslaget, så det sikres, at staten rent faktisk skiller sig af med aktierne, og i den forbindelse vil vi også gerne have et overslag over, hvad salget ventes at indbringe.

I bemærkningerne til forslaget skriver industriministeren, at garantigivningen for langfristede og mellemfristede kommercielle risici samt politiske risici bør forblive i rent statsligt regi. Mig bekendt kan store internationale forsikrings-selskaber som f.eks. Lloyds sagtens påtage sig disse risici, også de politiske. På den baggrund forstår jeg ikke, at industriministeren absolut vil beholde disse forsikringsformer i statsligt regi, men det næste skridt i sagen kan forhåbentlig blive, at også disse ordninger bliver privatiseret.

Moderniseringen af eksportkreditordningen ventes at medføre mindre statslig administration og mindre personalebehov. Det ser Fremskridtspartiet selvfølgelig positivt på, men vi vil gerne vide, hvor store besparelserne ventes at blive i kroner og øre og i antal årsværk.

Med hensyn til statslig kaution for løbende driftskreditter nævner ministeren, at det må være en naturlig opgave for den private sektor, og foreslår derfor, at ordningen udgår af den statslige ordning. Denne del af forslaget tilslutter Fremskridtspartiet sig selvfølgelig fuldt ud.

Såfremt forslaget vedtages, skal der nedsættes et eksportkreditudvalg bestående af en formand og seks medlemmer. Det fremgår, at udvalget skal bestå af fire repræsentanter for ministerierne og kun tre erhvervsrepræsentanter. Jeg finder det rimeligt, at bestyrelsen bliver udvidet med endnu en repræsentant for erhvervslivet, og at denne plads tildeles Industrirådet, som repræsenterer 90 pct. af ordningens brugere.